

Слушай какво казва Богъ: „Чуйте, О Небеса, и зачюди ся, О Земля! Хранихъ и възпитахъ чада, но тѣ ся възбунтувахъ противъ мене. „ Исаія 1; 2. Той като чювствителенъ баща, много тя обыча, но грѣхове-тѣ ти много го оскърбяватъ. Освѣтъ това, той е твой създателъ, царь, и праведенъ сѣдникъ, и той ще накаже сички-тѣ грѣшници. Той ся принуждава да ся обхожда къмъ бунтовници-тѣ, не като баща благосклоненъ, но като гнѣвенъ царь. Обаче вина-та е' твоя, дѣто той ся гнѣва. Ты го сърдишь, и колкото врѣме живѣешь безъ да ся покаешъ за грѣхове-тѣ си, толкозъ врѣме гнѣвъ-тъ му ще пламти противъ тебе, и не можешъ да отбѣгнешъ нито да ся скриешъ отъ него. Дѣто и да си, тамъ е' и той, и той на тебе ся гнѣва. Той сапикасва ходеніе-то и лѣганіе-то ти, и сички-тѣ твои пѣтища познава, и на тебе ся гнѣва.

Да, сѣкое дыханіе щото дѣхнешъ зависи отъ него, пакъ той тебѣ ся сърди! О грѣшнице, по добръ цѣлъ свѣтъ да ся разсърди на тебе нежели Богъ. Колко страшенъ е твоя-тѣ животъ! Гнѣвъ-тъ Божій стои връзъ тебе. Колко страшно да чювствувашь, като лягашъ, че „Богъ ся гнѣва, „ и като ся събуждашь да ти дохожда на умъ-тъ, „Богъ ся гнѣва; „ и дѣто да идешъ, и каквото и да правишь, „Богъ ся гнѣва. „ И още по страшно е да умрѣшь, като знаешъ че Богъ на тебе ся гнѣва; и послѣ да прѣдстанешъ прѣдъ сѣдилище-то му, и да видишь че той е гнѣвенъ.